

QUADERN BARCELONÍ

ARC DE TRIOMF

Les pàgines que Pla va escriure sobre Barcelona apareixen atapeïdes de propostes i opinions grotesques, una característica molt pròpia del seu tarannà personal i el seu estil literari. Una que evidenciava el seu mal gust proverbial era la que demanava d'aixecarhi una còpia exacta de l'Arc de Berà. Resulta que ara he trobat l'origen d'aquesta idea tan peregrina. La sempre polèmica plaça Catalunya va suscitar debat durant els anys vint i Josep

Aragay va dibuixar una proposta: un pòrtic de columnes ben neoclàssic. Me n'he assabentat gràcies a la impecable monografia que Xavier Castanyer ha dedicat a aquest artista (Publicacions de l'Abadia de Montserrat). Però després s'ho va repensar i va proposar de situar a tocar de la Rambla una còpia exacta de l'Arc de Berà. Es va congruar una polèmica. Francesc Pujols va lloar la iniciativa, encara que en honor a la simetria li va suggerir que repartís quatre arcs. Per

fortuna no li van fer cas, ja que el remei hauria estat pitjor que la malaltia. A Pla tot allò li va semblar música celestial: l'estil clàssic l'enlluernava tant, com l'indignava la modernitat, començant per Picasso, la seva bèstia negra. Doncs bé, a Pla no se li va ocórrer res més peregrí que suggerir la construcció d'un arc de Berà al punt estratègic en què es produeix la trobada de la Diagonal amb el passeig de Gràcia, per resoldre urbanísticament aquell enclavament desgraciat.